

## SERRA DELS TOSSALS

des de la Mina pel solell i retorn per l'obaga  
Berguedà

Distància	10,2 km
Desnivell acumulat	645 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	24 de gener de 2014
Cartografia	Editorial Alpina. Rasos de Peguera i Serra d'Ensija (1:25000)
Punts per a GPS	<a href="http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6019699">http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6019699</a>

La Serra dels Tossals, és a l'extrem occidental del Berguedà. Correspon al municipi de Capolat i el Tossal de Vilella termeneja amb Navès (Solsonès). Forma part del cordal que delimita l'Alt Berguedà (o sobirà) del Baix (jussà).

De modesta elevació (1527 m al Tossal de Vilella) és encinglerada per totes bandes amb una carena allargassada i planera, com correspon al seu nom. El rocam és conglomerat.

Aquest és un itinerari de contrastos que la recorre de cap a cap, pel solell i per l'obaga. S'hi pot anar tot l'any, però és recomanable fer-ho a la primavera o a la tardor, quan les fagedes de l'obaga mostren els seus encants.

Ruta fàcil de camins ben definits i senyalitzats. Excepte la pujada al Tossal de Vilella, molt rosta. Podeu evitar-la sense perdre-us res substancial.

**Accés.** Per la BV-4241 entre Berga i Sant Llorenç de Morunys fins al túnel de la Mina. Segons on vulguem començar l'excursió, aparcarem a una boca o l'altra.

**Túnel de la Mina** (1216/1209 m). Boca nord o ponentina. Al marge dret (sentit Sant Llorenç) i pel costat de la Font de la Mina prenem un corriol que s'enfila pel marge esquerre del torrent fins a la pista pavimentada del Santuari dels Tossals a l'alçada del Coll de Jouet.

Boca sud o llevantina (recomanat). Pel mateix marge, prenem un ben definit corriol (rètol indicador i senyals de SL) que, entre llaçades i fort pendent, ens deixa al mateix coll que l'alternativa ponentina.

**Coll de Jouet** (1284 m). Seguim la pista uns metres (rètols indicadors) i l'abandonem per un camí a l'esquerra "Camí del Coll de Jou (hauria de dir Jouet) al Santuari". Senyalitzat (pintura groga) i ben definit. Passat un centenar de metres, en una cruïlla en Y rebutgem el ramal de l'esquerra (Coforb).

Retroben la pista, la seguim a mà esquerra uns 150m i la deixem de nou pel mateix cantó per enfilar-nos al Serrat del Moro, des de on ja podem albirar el Santuari dels Tossals.

Poc més enllà tornem a seguir per pista fins que, després d'una forta baixada, prenem un camí a mà dreta fins al Santuari.

**Santuari dels Tossals** (1445 m). Ruïnes del santuari marià i hostatgeria quina construcció data, com a mínim, de 1642. Es conserva una talla de fusta, del segle XIV, de la Mare de Déu dels Tossals, a la veïna església de Sant Martí de Capolat. Retorna al seu lloc d'origen cada any per la Mare de Déu d'Agost, amb motiu d'un aplec molt concorregut.

Encimbellat sobre Capolat, és un bon mirador. S'hi ha fet excavacions per tal de localitzar el castell. Hi ha un projecte per restaurar-lo, encabir-hi un refugi i una escola de la natura.

Continuem camí vers ponent. Al Grau dels Tossals abastem el GR 1 que seguirem a partir d'aquí. Deixem a mà esquerra el camí que baixa a Capolat i revoltam el Tossal de Runers.

**Mal Pas de Runers** (1434 m). Una estreta llesca rocallosa uneix el sector llevaní amb el ponentí. Continuem vers ponent i, aviat, el bon camí que seguim esdevé pista.

Al Pla de Tresserra rebutgem el ramal que, per l'esquerra, baixa al mas homònim. Si ens desviem a la dreta, per sobre d'un esperó, podem albirar la obaga i la vall d'aquella banda.

**Coll del Bosc de Casòliba** (1470 m). Als peus del tossal homònim. Rètols indicadors. Anem a la dreta (NW, Tossal de Vilella) per una precària pista que aviat deriva en corriol, enfilant-nos per la fageda de l'obaga.

Abandonem el camí i, a criteri, sense camí fressat, buscant els passos més nets de bosquina, pugem per un llom al Tossal de Vilella. Pendent entre moderat i fort.

**Tossal de Vilella** (1525 m). Cim arbrat de considerable sotabosc que n'impedeix la visibilitat. És a la part ponentina on podem albirar una bona postal de les Fraus de Vilella, Busa, Valielles, el Puig Major, Aubenç, Turp, Port del Comte i Serra del Verd. Abastem fins al Montsec.

Des del cantó ponentí baixem vers el N buscant el camí que dibuixa el mapa. Després de perdre un metres localitzem indicis de corriol, alguna fita i senyals de pintura blanca. Més que un camí és un itinerari molt rost que baixa (o puja) per un esperó. Cal desgrimpar algun pas i ajudar-nos sovint amb les mans a la pedra o a la vegetació. Els darrers 100 metres de desnivell els fem per pendent més amable fins al collet.

**Coll del Bosch de Vilella** (1345 m). Hi conflueixen el camí de Vilella i la pista dels Plans de Taravil. Prenem la pista a mà dreta, baixant per l'obaga tot seguint senyals de pintura blanc-i-blaus i també de grocs.

Rebutgem un ramal a mà dreta i, més endavant, en creuar una torrentera, un altre a la mateixa banda i abandonem la pista (1) per un corriol ben definit.

Amb tendència a davallar, anem revoltant torrenteres i superant els collets dels contraforts que es despengen de la cinglera que tenim tothora a mà dreta, sobre els nostres caps.

**Pujada d'en Matamatxos** (1225 m). Passada una torrentera comencem a guanyar alçària. Malgrat el seu nom solament és un tram de 250 m. on cal guanyar-ne 65.

Superada la pujada encara seguirem perdent cota: als peus del Serrat del Moro som al punt més baix de l'itinerari (1210 m). Poc abans del collet, el nostre camí s'eixampla i esdevé pista.

**Cruïlla** (1234 m)

La pista baixa a la boca nord de la Mina. Cal seguir-la si hem començat aquí. En cas contrari l'abandonem per un corriol a mà dreta (senyals grocs) que, en poca estona, puja al coll de Jouet on desfem el camí fins a la boca sud.

**Variant: Revoltant el Tossal de Vilella.** Al Coll del Bosc de Casòliba, si no volem enfilem-nos al Tossal de Vilella, seguim el GR continuant per la pista vers ponent (Taravil, Font de la Salut) que després baixa fent llaçades fins al Coll de Roure.

**Coll de Roure** (1395 m). Després d'un marcat revolt abandonem la pista que, per la Font de la Salut, baixa a Sant Quintí de Taravil (rètols indicadors). Prenem un corriol a mà dreta seguint el GR (obaga dels Tossals). N'obviem un altre, menys evident, que puja al Tossal de Vilella (2).

Poc més enllà (rètols indicadors) deixem el GR que pels Plans de Taravil marxa cap a la Vall d'Ora (Sant Lleir i Sant Pere de Graudescales). Marxem en direcció a Vilella.

Aviat perdem alçària per un sender ben definit que ens deixa a la pista dels Plans de Taravil (3) que prenem a mà dreta fins al Coll del Bosc de Vilella.

- (1) Pista i corriol transcorren paral·lels un bon tram fins que aquella deriva en corriol que s'ajunta al nostre.
- (2) Al cim no hem pogut localitzar l'altre cap d'aquest camí.
- (3) En aquest punt tenim l'opció de prendre un camí a l'esquerra que baixa a Vilella.